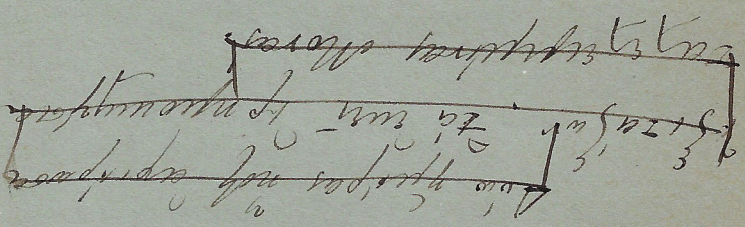

1

Περίληψις τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης ἑβδομάδος.

Βαθὺ καὶ ἄρρητον εἶναι τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα, ὅπερ αἱ ~~συγκινητικώταται~~ κατανυκτικαὶ ἀκολουθίαι τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἑβδομάδος τοῖς χριστιανοῖς διεγείρουσιν, ὅθεν ἡ ἑβδομὰς μεγάλη καλεῖται διὰ τὰ ἐν αὐτῇ τελεσθέντα μεγάλα τε καὶ ἀπόρρητα. [Χρυσ. Γεν. ὁμ. 30.]. Διακρίνονται δ' αἱ σεμναὶ αὗται ἀκολουθίαι διὰ τὸ ὕψος τῆς ποιήσεως τοῦ θείου ὑμνογράφου καὶ τὸ βάθος τῆς εἰς Ι.Χ. ἀφοσιώσεως καὶ λατρείας. Ἡ ἀρχὴ τῆς Πανσέπτου αὐτῆς ἑβδομάδος ἄρχεται διὰ τῆς [illegible] ἀκολουθίας, εἶναι δὲ ὁ ὄρθρος τῆς ἀμέσως ἐπερχομένης ἡμέρας. Ἰδοὺ δὲ καὶ [illegible] συντόμως τὸ περιεχόμενον ἑκάστης ἀκολουθίας.

Ἀγρυπνία πρωΐ.

Ματθ. 11

Αὕτη δηλ. ψάλλεται ἀμέσως τὸ ἑσπέρας. Καὶ τὸ ἑξά-

φθαλμόν, ψάλλεται βαρυπενθῶς
τὸ ἀλληλούια εἶτα δὲ τὸ κατα-
νυκτικώτατον τροπάριον καὶ Ἰδοὺ
ὁ νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ
τῆς νυκτός . . . , Μετὰ ταῦτα
τὰ [illegible] καθίσμα-
τα καὶ Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ ~~ἡ~~
~~ἡ~~ ἡ παροῦσα ἡμέρα . . . ,
Ἀόρατε Κρῆτες ὁ σαρκὶ πα-
θὼν . . . , καὶ τὰ παθήματα
τῶν Κρητῶν τῆς ἐπαρχίας ἡ
παροῦσα ἡμέρα [illegible]-
ρεῖ [ἡμῖν ἐξουσίαν [illegible]
μέτρα ~~μὴ~~ ἁρμόζοντα τὸ
ἔθνος [illegible].] μετὰ δὲ
γίνεται ἡ ἐκ τοῦ Ματθαίου
ἀνάγνωσις τοῦ θείου εὐαγγε-
λίου περὶ τῆς ξηρανθείσης συ-
κῆς, ἥτις προσδιορίζει τὸ
ἄκαρπον τῆς Συναγωγῆς ἣν
μέλλουσιν πάλιν αὐτοὶ ξηραν-
αι. Πρὸ πάντων ὅτι ἡ
[illegible] τάξις ἀγρυπνεῖ κα-
θορᾷ μόνον [illegible] τοῦ
παγκόσμιον, ἀλλ᾽ ἐν Κρήτῃ
οὐ τὰ παθήματα τοῦ [illegible], ἀλλὰ
τὰ τῶν Ἑλλήνων παθήματα
θρηνοῦμεν. Λαμπρὰ δὲ
τὸ ἐξαποστειλάριον
καὶ Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω

Πρὶν ἢ δὲ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν ἱερῶν ἀγωνιστῶν λέγομέν τινα περὶ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς.

Κυριακὴ τῶν Βαΐων.

Κατ' ἀρχαῖον ἔθος, οἱ ἐν ταῖς Μοναῖς ζῶντες μοναχοὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἑβδομάδος ~~ἀπὸ~~ ~~σου~~ τῆς μεγ. τεσσαρακοστῆς ἀπεχώρουν μακρὰν τῶν ἰδίων Μονῶν εἰς ἐρημικοὺς τόπους ἡσυχάζοντες, ~~ἐκεῖ~~ ~~σὺν ὅμως~~ ἀπὸ χθὲς ὅμως τῇ ἑσπέρᾳ, ἅπαντες συνήρχοντο εἰς τὴν ἑαυτῶν Μονὴν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἅγιον Πάσχα θέλοντες νὰ ἑορτάσωσι.

Ταύτην δὲ τὴν τῶν μοναχῶν ἐπανέλευσιν ὑπαινίσσεται τὸ α΄ στιχηρὸν τοῦ κεκραγαρίου τοῦ ἑσπερινοῦ.

«Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε καὶ πάντες αἴροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις!»

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων τὴν σήμερον ἐγίνετο δ' ἀπὸ τοῦ Παλανέον περὶ τὴν ~~Μεγ. Ἐκκλησίαν~~ Ἁγ. Σοφίαν περίπατος. Ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ ἐφόρει τὸ βασιλικὸν στέμμα, ~~κρατεῖ~~ τὸν σάκκον καὶ κρατεῖ τῇ μὲν δεξιᾷ Σταυρόν, τῇ δὲ ἀριστερᾷ λαμπάδα διὰ μανδηλίου μετὰ τῆς Ἀκακίας. [θήκη ~~σὺν~~ ~~ἐν ᾗ ὑπῆρχε χῶμα, ὅπως ἐνθυμῆται ὅτι εἶναι γῆ καὶ σποδός.~~] ἐν εἴδει βιβλίου, ὅπερ ἐκαλεῖτο καὶ Βλάτιον, ἐν ᾧ ὑπῆρχε χῶμα, ὅπως ὁ βασιλεὺς ~~ἐνθυμῆται~~ ὅτι εἶναι γῆ καὶ σποδός.] Ἅπας ὁ λαὸς ἔφερε δάφνας, μυρσίνας καὶ βαΐας, ὁ δὲ λαμπαδάριος προπορευόμενος ἔψαλλε τὸ Τολόμηξον·

«Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί, καὶ θεάσασθε σήμερον τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πώλου εὐτελοῦς τὴν Ἱερουσαλὴμ προσεπιβαίνοντα.»

Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας δὲ ταύτης ἤρχοντο αἱ ἀγρυπνίαι τῆς ἁγίας καὶ μεγ. ἑβδομάδος, αἵτινες εἰσὶν ὁ ὄρθρος τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ περιεχόμενον ἐν συντόμῳ μεταβαίνομεν.

2

Σωτήρ μου κεκοσμημένον καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς Φωτοδότα καὶ σῶσόν με. ψαλλόμενον ἐν ἑκάστῃ ἀγρυπνίᾳ μέχρι τῆς μεγάλης Πέμπτης.

Ἀγρυπνία δευτέρα.

Αὕτη ἄρχεται διὰ τριῶν ἰδίων καθισμάτων ἐξ ὧν τὸ πρῶτον προτρέπει ἡμᾶς ὅπως εὐτρεπίσωμεν τὰς λαμπάδας τῶν ἀρετῶν καὶ ὅπως ὡς αἱ φρόνιμοι τοῦ Κυρίου Παρθένοι ἕτοιμοι εἰσέλθωμεν μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, ἔνθα καὶ θεόθεν παρέχεται ἡμῖν ὁ ἄφθαρτος στέφανος.

Ὁ ὕμνος οὗτος ὡσεὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπαινίσσεται τὴν παραβολὴν τῶν 10 παρθένων καθόσον τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Τρίτην μνείαν ποιούμεθα τῆς ὑφηγήσεως ταύτης παραβολῆς, ἥτις ἐν τῇ πρωινῇ ἀναγινώσκεται τὴν ἀξίαν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν Προηγιασμένων. Λαμπρὰ εἶναι τὰ ἰδιόμελα τῶν αἴνων καὶ μάθῃς τὸ πρῶτον

„9 Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα ὁ χιτών με ἐλέγχει ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.“ 9.

Ἁγία Τετάρτη.

pause

Ἐν τῷ ὄρθρῳ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τετάρτης ποιούμεθα μνείαν τῆς ἁμαρτωλοῦ γυναικὸς τῆς μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ ἀλειψάσης μύρῳ τοὺς πόδας Αὐτοῦ. Λέγει τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον [κς΄. 14] ἐνῷ αὐτὴ ἤλειφε μύρῳ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ὁ Ἰούδας παρέδωσεν Αὐτὸν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς λαμβάνων τὰ 30 ~~ἀργύρια~~

ἀργύρια [= 1500 γρόσια =] 3

Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, ἀπ' αὐτῶν τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων ἔλαβεν ἀρχὴν ἡ νηστεία τῆς Τετράδος.

Ὅλην τὴν διήγησιν δὲ ταύτην τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου συμπληροῖ καὶ τὸ ἐξῆς ὡραῖον διὰ τὰς ἐννοίας αὐτοῦ τροπάριον τῶν αἴνων.

«Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητὴς συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολύτιμον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον· αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότου ἐχωρίζετο· αὕτη ἠλευθεροῦτο καὶ ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγένετο τοῦ ἐχθροῦ. Δεινὸν ἡ ῥᾳθυμία! μεγάλη ἡ μετάνοια! ἥν μοι δώρησαι Σωτὴρ ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς καὶ σῶσον ἡμᾶς.»

Ἑσπέρα Τετάρτης.

Ἐν τῇ Τετάρτῃ ταύτῃ ἑσπέρα ψάλλεται ὁ ὄρθρος τῆς

ἁγίας καὶ μεγάλης Πέμπτης
ἐν ᾗ ἑορτάζομεν

α/. τὸν μυστικὸν δεῖπνον
β/. τὸν ἱερὸν νιπτῆρα
γ/. τὴν ἐν Γεθσημανῇ προσευχὴν τοῦ Ἰησοῦ καὶ
δ/. τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.

Ἀπὸ τοὺς ὕμνους ταύτης ἀντὶ τοῦ „Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος“ ψάλλεται τὸ τροπάριον „Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί“. Μετὰ πολλῆς χάριτος ἅμα δὲ καὶ ζεούσης πίστεως ἐγράφησαν τὰ συγκινητικὰ ταῦτα εἰκόνες ἐξ ὧν ἡ ἀλήθεια λεπτομερέστερον τὸ γεγονός.

„Συντρέχει σήμερον τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἁπάντων Πιλάτῳ παραδώσῃ· ὢ τῶν ἀνόμων! ὢ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν ἑτοιμάζουσι· τὸν ἰώμενον τὰ πάθη ~~εἰς~~ πρὸς πάθος ἑτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος δόξα σοι.“ ε

4

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν
ἁγίαν καὶ μεγάλην Πέμπτην ἐν
ᾗ ὁ Ι.Χ. τὸ μυστήριον τῆς
Θείας Εὐχαριστίας τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς παρέδωκε
καὶ ἀρχαιότατον ἔθος οὐ ~~πάντες~~
πιστοί ~~οἱ χριστιανοὶ κοινωνοῦσι~~
οἱ ~~ἅπαντες~~ κοινωνοῦσι τῶν ἀχράν-
των μυστηρίων ~~ἔρχεται δὲ ἡ~~
~~λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου~~.
ἐν τοῦ πατριαρχείου, ἐν
τῇ αὐτοκρατορικῇ Ρωσικῇ
Αὐλῇ ποτε ἰδιαιτέρως παρ'
ἡμῖν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύ-
την τελεῖται ἡ τελετὴ τοῦ
ἁγιασμοῦ τοῦ ἁγίου Μύρου
ὅπερ δὲν [illegible] εἰμὴ
ἁγιάζεται ~~[illegible]~~ ἐν τῇ
ἱερᾷ Μητροπόλει. Με-
τὰ τὴν [illegible] καὶ
ἰδίαις χερσὶ τοῦ μεγάλου
θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν [illegible]
[illegible] μεθ' πάντων
ἡμῶν. Ἡ ὕλη τοῦ ἁγίου
Μύρου συνίσταται ἐκ 40
πλείστων ἀρωμάτων ἑψη-
μένων ἐν καθαρῷ ἐλαίῳ.
Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν
ὡσαύτως ἐν τῇ Μητρο-

τυπικῶς δεόντως, δ' ἐν ταῖς Μοναῖς, ἀμέσως μετὰ τὴν Θ: Λειτουργίαν, γίνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Νιπτῆρος καθ' ἣν ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον Ἰωαν. ιγ'. 3-17, ὁ προεστὼς νίπτει τοὺς πόδας 12 ἱερέων ἢ μοναχῶν ὡς γ' ἀποδέχεται.

Ὁ δ' Ἄγγλος περιηγητὴς Wheler ὁ μετὰ τοῦ Spon τῷ 1676 τὴν Ἑλλάδα περιηγηθείς, τὴν ~~τελετ~~ τελετὴν ταύτην ἐν τῷ τότε μητροπολιτικῷ ναῷ Ἀθηνῶν ὅλως λεπτομερῶς περιέγραψεν. Λίαν μεγαλοπρεπῶς κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων ἐτελεῖτο ἡ ἀκολουθία αὕτη τοῦ Νιπτῆρος, ἐν τῷ Παλατίῳ αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος νίπτοντος τοὺς πόδας 12 πτωχῶν τῆς πόλεως. Ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς τελετῆς ταύτης δίδωσιν ἡμῖν ὁ Κουροπαλάτης. Ὅπως ἐν τῷ Βυζαντίῳ, οὕτω καὶ νῦν

5

ἡ ἀκολουθία τελεῖται ἐν τῇ Βασιλικῇ αὐλῇ τοῦ Μονάρχου ἔνθα ἡ ἡγεμονὶς τῆς ἡμετέρας σεβ. Μητρὸς κ. τοῦ ἀδελφοῦ σου αὐτόπται παρέστημεν.

Κατὰ τὸν 46 κανόνα τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου, οἱ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα προσερχόμενοι κατηχούμενοι, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ὤφειλον νὰ ἀπαγγέλλωσι ἐνώπιον τοῦ ἐπισκόπου τὸ σύμβολον τῆς πίστεως ὅπερ παρεδίδετο εἰς αὐτοὺς ~~τῇ~~ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

~~Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας δ' ἑορτάζονται ἄρχονται [illegible] τὰ ἄχραντα καὶ ἅγια πάθη τοῦ Σωτῆρος.~~

Ἀγρυπνία τῆς ἁγίας Μεγάλης Πέμπτης. pausa

Ἀπὸ τῆς ἀγρυπνίας ταύτης ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων παθῶν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀναγινωσκομένων τῶν 12 Εὐαγγελίων ὧν τὸ πρῶτον λέγεται Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης, φέρον τὴν μακρὰν ὁμιλίαν τοῦ Ι. Χ. † πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς Ἰωαν. ιγ. 31 – ιη. 1. ἐν ᾧ ὡς ἐν Διαθήκῃ τοῖς δίδωσιν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ παραγγέλματα.

μαυρα

Πόσον χαρμόσυνον πόσον θεῖον ~~καί τι~~ ἢ μεγαλοπρεπὲς εἶναι τὸ πρῶτον τοῦτο Εὐαγγέλιον (ἀμέσως ἐν ἀρχῇ) ~~ἐν ᾧ~~ λέγει ὁ Σωτὴρ ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ ἤμελλε νὰ δοξασθῇ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἢ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ νὰ δοξασθῇ διὰ αὐτοῦ ὁ ἀληθὴς ~~Θεός~~ τοῦ Χριστιανισμοῦ Θεός, ἀπὸ δοξαγγελίζει τῇ νύκτῃ ταύτῃ λέγων 9 Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ 9.,,

~~Τεκνία! ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.~~ Εἶτα δίδωσι τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἐντολάς ὀνομάζων αὐτούς· Τεκνία, 9,, Τεκνία! ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις... Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε...

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.

Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς ~~[illegible]~~ τὰς ἐμὰς τηρήσατε. n9. Βλέπων δὲ βαρυθύμους καὶ κατηφεῖς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς, ἐπειδὴ ἀκούωσι ὅτι μετ' ὀλίγον ὑπάγει ~~[illegible]~~ καὶ χωρίζεται ἀπ' αὐτῶν, παρηγορεῖ αὐτοὺς λέγων· 119 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρόν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς

δὲ θεωρεῖτέ με. ὅτι ἐγώ
ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε...

~~Ε~~ Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν
εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι
ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος
δίδωσι, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν.
Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
καρδία, μηδὲ δειλιάτω.

Μείζονα ταύτης ἀγάπης οὐδεὶς
ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.
Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστὲ ἐὰν
ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.
Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους,
ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί
ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς
δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάν-
τα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ
πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν.

ἀλλ' ὅτι ταῦτα ~~λελα~~ λελάλη-
κα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρω-
κεν ὑμῶν τὴν καρδίαν,
ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω
ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα
ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐξῆλθον παρὰ
τοῦ Πατρός, ~~μου~~ καὶ ἐλήλυ-
θα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν
ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ
πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα.
Ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν

έξετε, αλλά θαρσείτε εγώ νενίκηκα τον κόσμον. 9 · 11

Μόλις δε ετελείωσε τας τελευταίας ~~αυτού~~ ταύτας περί τους εαυτού μαθητάς συμβουλάς, ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού προς τον ουρανόν, ίνα ποιήση την μεγαλοπρεπεστάτην εκείνην προσευχήν ην ο Ιωάννης εν τω ιζ΄ κεφα-~~[illegible]~~λαίω ημίν διέσωσε.

11 9. Πάτερ, είπεν, ελήλυθεν η ώρα· δόξασόν σου τον υιόν ίνα και ο υιός σου δοξάση σε. … αύτη δε εστίν η αιώνιος ζωή, ίνα γινώσκωσί σε τον μόνον αληθινόν Θεόν, και ον απέστειλας Ιησούν Χριστόν. Εγώ σε εδόξασα επί της γης· το έργον ετελείωσα ό δέδωκάς μοι ίνα ποιήσω. Και νυν δόξασόν με συ Πάτερ, παρά σεαυτώ ~~[illegible]~~ τη δόξη ή είχον προ του τον κόσμον είναι παρά σοί. Νυν δε προς σε έρχομαι, και ταύτα λαλώ εν τω

8

κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν
τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην
ἐν αὐτοῖς. Ἐκ τοῦ κόσμου
οὐκ εἰσὶ [οἱ μαθηταί αὐτοῦ]
καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ
εἰμί. Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῷ
ὀνόματί σου, ὁ λόγος ὁ σὸς
ἀλήθεια ἐστί· καθὼς ἐμὲ
~~απέστ~~ ἀπέστειλας εἰς τὸν
κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς
εἰς τὸν κόσμον. #

Πάτερ! οὓς δέδωκάς μοι
θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, κἀκεῖ-
νοι ὦσι ~~μετ~~ μετ' ἐμοῦ· ἵνα
θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν
ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς
με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

Πάτερ δίκαιε! καὶ ὁ κόσμος
σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων
καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀ-
πέστειλας. Καὶ ἐγνώρισα ~~σ~~
αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ
γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν

~~Δύο ἡμέρας ἤδη ἀφιέρωσα~~
~~ἐξετάζων τὰ ὑπ' ἐμοῦ [illegible]~~
~~[illegible] Μόνας~~

ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ,
κἀγὼ ἐν αὐτοῖς. 119.
Μόλις δ' ἐτελείωσε τὴν

μεγάλην ταύτην ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσευχήν, καὶ ~~ἐξῆλθε~~ ἐξῆλθεν εἰς κῆπόν τινα πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων * ὅπου ὁ Ἰούδας παραδίδει αὐτὸν εἰς χεῖρας ~~τῶν Ἰουδαίων~~. τῆς ~~ὑπὸ τε~~ ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων, καὶ Φαρισαίων ἀποσταλμένης σπείρας.

Μετὰ τὸ Ε´ ~~εὐα~~ Εὐαγγέλιον ὁ ἱερεὺς ἐκφέρει ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τὸν ~~Σταυρὸν ἐφ' οὗ~~ Χριστὸν προσηλωμένον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ [illegible] τῷ λαῷ [illegible] ἀναψάλλων τὸ ιε´ ἀντίφωνον «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου» ἐν ᾧ συγχρόνως ἀναφέρονται αἱ [illegible] ὡς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων ὁ νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθῇ. Εἶτα ἵστησι τὸν Σταυρὸν ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ, καὶ ἅπαντες τοῦ παρ[illegible] γονυκλινούμενοι, ψάλλομεν τοὺς μακαρισμούς μεθ' οὓς γίνεται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ [illegible] Εὐαγγελίου.

κιτῆς τοῦ λαπωτηρό ιε', ἀνικμή, ἀμιμήτου χάριτος ~~του~~ ἐπὶ τὸ κάθισμα ἐν ᾧ ὁ ὑμνογράφος ἐρωτᾷ τὸν Ἰούδαν τὴν αἰτίαν ἧς ἕνεκα προδότης τοῦ Σωτῆρος ἐγένετο. +

ιγ 9. Ποῖος δὲ τρόπος Ἰούδαν προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν Ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἰαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις σε τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας τοὺς σοὺς παρεῖδεν; ὢ! πόσου ἀγαθοῦ ἀμνήμων ἦτον! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος ~~στη~~ στηλιτεύεται γνώμη, αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος μακροθυμία κηρύττεται, καὶ τὸ μέγεθος.

Ὡσαύτως κατανυκτικώτατον εἶναι καὶ τὸ ιβ'. ἀντίφωνον ἐν ᾧ ὁ Ἰησοῦς ἐρωτᾷ τὸν Ἰουδαϊκὸν λαόν, ὡς τὸν ἐκλεκτὸν αὐτοῦ λαόν τί ποιήσας ἢ τί παρενο-

Λύσας τούτων προσκαίρως
ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ.

Τάδε λέγει Κύριος
τοῖς Ἰουδαίοις· Λαέ μου
τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι
παρηνώχλησα; τοὺς τυφλούς
σου ἐφώτισα, τοὺς λεπροὺς
ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ
κλίνης ἠνωρθωσάμην.

Λαέ μου, τί ἐποίησά σοι
ἢ τί μοι ἀνταπέδωκας;
ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν· ἀντὶ
τοῦ ὕδατος ὄξος· ἀντὶ
τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῷ
με προσηλώσατε. Οὐκέτι
στέγω λοιπόν· καλέσω μου
τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Πνεύματι· κἀγὼ αὐτοῖς
δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον. 2.11.81

Χάριν δὲ τῶν θελόντων
νὰ παρακολουθῶσιν ἐν
τῇ θρησκευτικῇ ἑορτῇ
τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἱερῶν
Εὐαγγελίων σημειοῦμεν
ἐνταῦθα κατὰ σειράν
τὰς ἀναγινωσκομένας περικοπάς.

Εὐαγγέλιον	περικοπή
1. Ἰωάν.	ιγ΄. 31 – ιη΄. 1.
2. Ἰωάν.	ιη΄. 1 – 28.
3. Ματθ.	κϛ΄. 57 – 75.
4. Ἰωάν.	ιη΄. 28 – ιθ΄. 16.
5. Ματθ.	κζ΄. 3 – 32.
6. Μάρκ.	ιε΄. 16 – 32.
7. Ματθ.	κζ΄. 33 – 54.
8. Λουκ. 9	κγ΄. 32 – 49.
9. Ἰωάν.	ιθ΄. 25 – 37.
10. Μάρκ.	ιε΄. 43 – 47.
11. Ἰωάν.	ιθ΄. 38 – 42.
12. Ματθ.	κζ΄. 62 – 66.

Ἀκολουθίαι τῶν Ὡρῶν τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλης Παρασκευῆς.

ιαυρα

Τὴν τελείαν ἐν ἀπολύτῳ νηστείᾳ ἀναγινώσκονται αἱ ὧραι τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλης Παρασκευῆς, σημειοῦ τάδε

---

1. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτου ἐξέρχεται ὁ ὕμνος Σταυρέ,

Κυρίλλου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. μεθ᾽ ἃς ἄρχεται ὁ ἑσπερινὸς τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ τούτῳ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ διακόνου τὸ εὐαγγέλιον (περικοπὴ Ματθ. κζ΄ 1-61. ὅταν δὲ φθάσῃ εἰς τοὺς στίχους 57-59 ἐν οἷς διαγράφονται τὰ περὶ τοῦ Ἰωσὴφ ὅς λαβὼν σινδόνα ἐνετύλιξεν ἐν αὐτῇ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ μνημείῳ, ὁ ἱερεὺς λαμβάνει ὡσαύτως ξένην σινδόνα περιτυλίσσει τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἀποκαθηλωθὲν τοῦ ~~τοῦ ξύλου τοῦ σταυροῦ.~~ εἰσάγει εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, ὅπου ἐπὶ τὴν ἁγίαν τράπεζαν κεῖται ~~αὐτὸ~~ νεκρὸν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. / ~~αὐτὴ~~ [ὁ Ἐπιτάφιος]

Ψαλλομένων δὲ ~~δὲ~~ τῶν ἀποστίχων, οἱ ἱερεῖς λαμβάνοντες ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέζης τὸ ἅγιον σῶμα [illegible] λιτανεύ-

ουσιν ~~?~~ διὰ τοῦ μνημεί-
ου, ὅπερ κατεσκεύασεν εἶτα ~~[illegible]~~
αὐτῷ ἐν ὀρθώσει τελευτῆς
ἡ Σολωνικὴ ἀπὸ μου-
σονικῆς¹, ἡ αἴσθησις
μνημοσύνης ὅσαι και-
νὲν τοῦ ποιητοῦ διαστροφεῖ!

Εἶναι ἀνυπέρβλητον τὸ αἴσθη-
μα, ὅπερ [illegible] ἐν τῇ καρ-
δίᾳ γένους ἡ εἰκὼν τῆς
αὐτῆς, οὐδὲ τοῦ πολέ-
μικοῦ καὶ ἀκαδημικοῦ
ἥρωος τοῦ ἀγωνιζομέ-
νου ~~[illegible]~~ ἀποθήματα.

Ὅτε δὲ τοῦ ξίφους ἔπε-
σεν νικητοῦ ὁ Ἀρχιμήδης
κατέθηκε, τὴν τῶν Συρακουσῶν
ζωήν, σμικρὰς καὶ [illegible]
σε Χαστέ ἐνεχύρου, καὶ
τῷ πόθῳ ἡ ἀπειλὴ καρδί-
καὶ χεῖρες, ἔθηκε τὸ ἀνά-
γλυφον ἐν τῷ ἐπιτα-
ξανθὴ ὅμως συστελλομέ-
νες [illegible] χεῖρας ἀνα-
βόα σοι. Δόξα τῷ

---

1. Ἐν τοῖς Λατινικοῖς cubi-
culum σημαίνει θαλάμου
εἶτα κοιμητήριον ἢ ~~θήκη~~
ἐν ταῖς κατακόμβαις cubicula-

συγκατάθεσι σου Εξάδελφε.

~~[illegible]~~ [illegible] τό [illegible] [illegible] εἰς [illegible] Χριστέ [illegible] εὐ[illegible] ἀνόμιαν [illegible] συνομολογουμένη κρείττον τὴν ἀόργητον μακροθυμίαν σου, καὶ τοῦ [illegible] τοῦ πνεύματος, Χριστέ [illegible], καὶ σου τὴν ἀνεξάντλητον [illegible] [illegible] ὅμως [illegible] [illegible] [illegible], χαίρουσα [illegible] σοι. ~~Λέ~~ Λέξε τὴν συγκατάθεσιν σου Εξάδελφε.

[illegible] καὶ τό [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀναβαλλόμενος τὸ [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] ἰσχυρὰν [illegible] [illegible] [illegible] ποιήσεως, πάσης [illegible] [illegible] [illegible].

τον Ιωσήφ σύν τω Νικοδήμω θρηνούνται τον Χριστόν πρό μικρού ό ήλιος εν Σταυρώ θεασάμενος ζόφον περιεβάλετο ή γή εκυμαίνετο και ναού το καταπέτασμα διερρήγνυτο.

9 Σε τόν αναβαλλόμενον τό φως ώσπερ ιμάτιον καθελών Ιωσήφ από του ξύλου σύν Νικοδήμω ή θεωρήσας νεκρόν γυμνόν άταφον, ευσυμπάθητον θρήνον αναλαβών οδυρόμενος έλεγεν. Οίμοι γλυκύτατε Ιησού. όν πρό μικρού ό ήλιος εν Σταυρώ κρεμάμενον θεασάμενος ζόφον περιεβάλλετο, και ή γή τω φόβω εκυμαίνετο, και διερρήγνυτο ναού τό καταπέτασμα. αλλ' ιδού νύν βλέπω σε, δι' εμέ εκουσίως υπελθόντα θάνατον· πώς σε κηδεύσω Θεέ μου; ή πώς σινδόσιν ειλήσω; ποίαις χερσί δέ προσψαύσω το σόν ~~άχραντον~~ ακήρατον σώμα; ή ποία άσματα μέλψω τη ση

ἔξοδον οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ Πάθη σου ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου σὺν τῇ Ἀναστάσει κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι. 4. 9)

Ἀκολουθία τοῦ θείου Ἐπιταφίου.

Σταυρ

Ἡ ἀκολουθία τοῦ θείου ἐπιταφίου εἶναι ὁ ὄρθρος τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου.

Ἐν μέσῳ γενικῆς τοῦ θείου ναοῦ φωταψίας καὶ τῶν πιστῶν λαμπαδηφορίας, μετὰ τὴν θ΄ ᾠδὴν τοῦ κανόνος οἱ ἱερεῖς (μέσῳ τοῦ χοροῦ) περιστοιχοῦσι τὸν ἱερὸν ἐπιτάφιον ψάλλοντες τὰ στιχηρὰ καὶ πένθιμα τοῦ Ἐπιταφίου ἐγκώμια, ὧν συγγραφεὺς θεωρεῖται Θεόδωρος ὁ Στουδίτης (+ 826)

Ταῦτα διαιροῦνται εἰς τρεῖς στάσεις, συμφώνως πρὸς τὰς στάσεις τοῦ ἀμώμου [ψ. 118.] ἐθίμως ἐν ταῖς Μοναῖς ἀναγινώσκεται ἀνὰ εἷς στίχος πρὸ ἑκάστου ἐγκωμίου

Αἱ τῆς πρώτης στάσεως διαιροῦνται εἰς δύο·

ἡ β΄ ξ. ζωὴ ταμίας πῶς

ὁρᾶται νεκρός· θαυμαζόμενοι οἱ Ἄγγελοι ἔκραζον· πῶς ἐν τάφῳ συγκλείεται Θεός;

Ἡπλωθεὶς ἐν ξύλῳ συνηγάγω βροτούς, τὴν πλευράν σου δὲ νυγεὶς τὴν ζωήρρυτον πᾶσιν ἄφεσιν πηγάζεις Ἰησοῦ.

Κἂν ἐτέθης τάφῳ, κἂν εἰς ᾍδου μολῃς ἀλλὰ Σῶτερ καὶ τοὺς τάφους ἐκένωσας καὶ τὸν ᾍδην ἀπεγύμνωσας Χριστέ.

Ὑπακούσας Λόγε τῷ ἰδίῳ Πατρί, μέχρις ᾍδου τοῦ δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

Ἐκ τῆς δευτέρας στάσεως οἱ ἑξῆς.

Ἔφριξεν ἡ γῆ καὶ ὁ ἥλιος Σῶτερ ἐκρύβη σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου ~~φωτός~~ φέγγους Χριστέ δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Σὲ τὸν τοῦ παντὸς γλυκασμὸν ἡ Μήτηρ καθορῶσα πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρόν, δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

Ὥσπερ πελεκὰν τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε σοὺς θανόντας παῖδας ἐζώωσας ἐπιστάξας ζωτικοὺς αὐτοῖς κρουνούς.

Ἐκ δὲ τῆς τρίτης·

«Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου προσφέρουσι Χριστέ μου».

Οὓς ἔθρεψε τῷ μάννα ἐπιφέρουσι τῷ Σωτῆρι χολὴν ἅμα καὶ ὄξος.

Ὢ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον, ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος.

Ἔρραναν τὸν τάφον αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωῒ ἐλθοῦσαι. Τούτου δὲ τοῦ ἐγκωμίου ψαλλομένου ὁ ἱερεὺς ~~αὐτῇ~~ διὰ μύρων ~~ῥαν~~ ῥαντίζει τὸν Ἐπιτάφιον καὶ τὸν λαόν.

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ αἶνοι, τῇ δὲ δοξολογίᾳ μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας γίνεται λιτάνευσις τοῦ θείου Ἐπιταφίου περὶ τὴν πόλιν ἢ τοῦ ναοῦ τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ Ἅγιος ὁ Θεός. Μετὰ δὲ τὴν ἐν τῷ ναῷ ἐπανέλευσιν ὁ ἱερεὺς ὑψοῖ τὸ ἅγιον [illegible] ὑπὸ τὴν ὡραίαν πύλην ~~τοῦ~~ ἐνῷ ὁ λαὸς γονυπετεῖ ἢ προσέρχεται. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία. Καὶ ἀμέσως [illegible] τὴν [illegible] ψάλλοντες.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν

14

Θάνατον ... ἡ Ταφὴ [illegible] [illegible] ... ἡ ὃν ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντον σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἱλήσας καὶ ἀρώμασι ~~και~~ ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο καὶ δοξο[illegible] τὸν Θεὸν [illegible] [illegible] καὶ ἄλλας τελετάς. Εἶτα γίνεται [illegible] τῶν ἄλλων [illegible] καθ' ἣν [illegible] ἡ ἀπόλυσις.

~~Τὴν πρωΐαν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ὅτε τοῦ Εὐαγγελίου δὲ ῥαίνει ὁ ἱερεὺς~~

Τὸ Μέγα Σάββατον.

Τὴν πρωΐαν τοῦ ἁγίου Μεγάλου Σαββάτου ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Τελεῖται δὲ ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Ὅτε τοῦ θείου Εὐαγγελίου ὁ ἱερεὺς ῥαίνει τὸν λαὸν δάφναις ψάλλων Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον τὴν

δι ~~[illegible]~~ μελετώσης της Δαρωσέτιο
[illegible] στη λύση του
Ελεούσ' [illegible] Πανεπιστ[illegible]
~~[illegible]~~ Ζωσιμ[illegible] ειναι ~~[illegible]~~
δι' [illegible] αυτ[illegible]
η ' επι [illegible]
παραγωγ[illegible] [illegible] βαση. [illegible]
η δι' [illegible], αν δε [illegible] και [illegible]
[illegible] – δια [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

γῆν ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.» ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου ψάλλεται ὁ ἀρχαιότατος ὕμνος· «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία...»

Τὸ πάλαι κατὰ τὴν νύκτα τοῦ ἁγίου κ. μεγάλου Σαββάτου ἐβαπτίζοντο οἱ κατηχούμενοι, οὓς ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἐκάλει ἀστέρας ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας ἀνατέλλοντας.

Μετὰ δὲ τὸ λουτρὸν τῆς παλιγγενεσίας λευκοφοροῦντες [illegible] λαμπάδας [illegible] εἰσήγοντο τὸ πρῶτον εἰς τὸν ναὸν προϋπαντῶντες τὸν νυμφίον Χριστὸν ἐξεγειρόμενον τοῦ μνημείου, μετ' αὐτοῦ καὶ ζῶν συνανιστάμενοι.

εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς ἀγρυπνίας ταύτης ψάλλεται τὸ ~~περίφημον~~ τοῦ πᾶσι γνωστοῦ δοξαστικὸν τῆς Κασσιανῆς, ἥτις νομίζεται σύγχρονος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

καὶ τὸ δοξαστικόν· Ὃν προεκήρυξεν Ἀμνὸν Ἠσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἑκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα· τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· θανάτῳ δ' ἀσχήμονι καταδικάζεται· πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἑκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσηται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Ἐπὶ τέλει δ' ἀναψάλλεται τὸ δ΄. τροπάριον τῶν ἀποστίχων, ἐν ᾧ ἡ Θεοτόκος πικρῶς θρηνεῖ τὸ ἄδικον τοῦ Υἱοῦ πάθος!

«Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα κρεμάμενον Χριστὲ σὲ τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα πικρῶς· Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθο-

ραν Σε ἀσθενῶς [illegible]-
μένου· [illegible] αὐτὸ κα-
τέβη δι' ὅπως εἶχε καλῶ
Ἐσοῦ τὴν [illegible] τριή-
μερον ἐξανάστασιν.

[illegible] τοῦ Μιχάλη Βασιλικοῦ.

Τὴν πρωΐαν μετὰ
τὴν [illegible] τοῦ
[illegible] [illegible] τὸ
τοῦ θεσμοῦ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] τοῦ
[illegible] τὰ [illegible]-
σωσι [illegible] τὴν ἀρχὴν
[illegible] Πέμπτη.

[illegible] 13 Ἀπριλίου
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ὁ [illegible]